

Andra söndagen under året 2021: ”dina ord är ande och liv”

”Tala, Herre! Din tjänare hör” (1 Sam 3:9), säger den unge Samuel, när han har förstått att Gud har talat till honom. Det är en bön som vi också kan upprepa, gång på gång. Vi tror på en Gud som har talat till oss. En Gud som ständigt vill meddela sig med oss för att visa oss sin nåd och kärlek. En Gud som har låtit sin enfödde Son, det eviga Ordet, bli människa för vår skull, så att det skall bli lättare för oss att förstå vem han är och vad han vill säga oss. Allt detta är nedtecknat i den heliga Skrift. Idag firar alla kristna kyrkor och samfund i Sverige Bibelns dag. Som kristna kan vi alla ösa ur denna ousinliga källa av nåd och vishet. Mer och mer får vi öppna oss för Bibeln, som borde ge oss daglig undervisning och inspiration. Vårt stift har nyligen publicerar en ”katolsk studiebibel”, där vi får hjälp genom olika kommentarer att läsa Bibeln med kyrkans ögon. Det är min förhoppning, att den skall hjälpa många i vårt stift till en djupare omvändelse och stärka oss i tron. Inte minst under denna pandemi, när många inte kan delta i mässan, är det viktigt att få näring för sitt andliga liv genom att lyssna till Guds ord i Bibeln och låta sig förvandlas till en bättre och trognare lärjunge och Herrens tjänare.

Den unge Samuels ord ”Tala, Herre! Din tjänare hör” uttrycker den bibliska människans grundattityd gentemot Gud. Det är Gud som talar. Det är vi som hör och lyssnar. Det är vi som skall formas av Guds ord. Det är hans vilja och hans bud som vi beredvilligt och med glädje skall ta till oss. Vår personliga lycka och välgång finner vi i mötet med denne Gud. Det är han som vill forma och vägleda oss genom livet. Det är hans ord som skall bli en lykta som lyser upp och visar oss rätt väg genom detta livet och fram till evighetens port. Det är Du, Herre, som leder mig, formar mig, älskar mig och vill frälsa mig. Denna teocentriska grundhållning är typisk för den bibliska människan, både i det Gamla och Nya testamentet. Både judar och kristna måste tillägna sig denna totala inriktning på detta möte med den levande Gud i hans ord, som förvandlar hela vår tillvaro. I Italien, Polen och andra länder har kyrkan utsett den 17 januari till ”judendomens dag” för att betona detta djupa samband mellan troende judar och kristna, som alla måste ta emot Guds ord och bli hans tjänare. Den 18 januari börjar sedan böneveckan för de kristnas enhet, då alla döpta i lydnad mot Guds Ord, som blivit kött i Jesus Kristus, ber om den fulla synliga enhetens nåd för alla kristna.

I dagens evangelium ser vi hur Johannes Döparen ser på Jesus: ”Där är Guds lamm” (Joh 1:36). När Gud sänder sin Son till världen, när Ordet blir kött, människa, kommer han i ett oskuldsfullt lamms gestalt. Hela Jesu liv är präglad av detta. Han kommer inte med världslig makt och kraft utan i fattigdom och svaghet. Samtidigt undervisar han och utlägger Skriften med andlig makt och myndighet. De båda bröderna Andreas och Simon behöver bara möta Jesus helt kort för att

bli helt besegrade av denna andliga kraft och följa honom. ”Följ med och se!” (Joh 1:39), säger Jesus till dem och de kommer sedan att följa honom under hela sitt liv och till sist ge sitt liv för hans skull som redan gett sitt liv för dem – och för oss alla. Denna oemotståndliga, andliga kraft som utgår från Jesus måste också få verka i vårt liv, så att vi förenas lika djupt med honom som de båda bröderna. ”Den som förenar sig med Herren blir till en enda ande med honom” (1 Kor 6:17), skriver Paulus. Det är den helige Ande själv som förenar oss med Herren och gör att vi blir lemmar i hans mystiska kropp. Det är där vi får höra hans ord, lära oss följa hans bud och förverkliga hans vilja i livets alla omständigheter.

”Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den helige Ande, som ni har inom er och som ni har fått från Gud?” (1 Kor 6:19). Har vi förstått vilken oändlig värdighet vi har fått genom vårt dop? Om vi verkligen inser att vår kropp är ett heligt tempel, där den helige Ande, bor förändras allt. Gud kommer oss oändligt mycket närmare. Allt vad vi är och gör får en andlig djupdimension. Vi är aldrig utan Gud. Han möter oss på otaliga sätt. Han talar till oss i sitt heliga Ord. Han talar till oss djupt inom oss genom samvetets röst. Han talar till oss genom vår nästa, genom hennes lidande ansikte och hennes nöd. Vi får en helt annan blick på hela tillvaron. Genom örat hör vi Gud tala. Genom ögat se vi hur han handlar. Genom vår mun måste vi då lovsjunga och prisa honom för allt det goda han gör. Genom våra händer får vi utföra de goda gärningar som han har förberett åt oss. Genom våra fötter får vi följa i Jesu fotspår på vår väg genom livet.

”Här är jag. Du ropade ju på mig” (1 Sam 3:5, 6, 8), upprepar den unge Samuel tre gånger i dagens första läsning. Det är klassiska ord som återkommer i olika tappning i hela Bibeln. När Gud kommer in i vårt liv och berör oss, ser på oss och talar till oss, får vi också säga detsamma: se, här är jag för att göra din vilja. Den unga Jungfru Maria säger detsamma vid bebådelsen: ”Jag är Herrens tjänarinna” (Luk 1:38). De två ungdomarna Samuel och Maria ger oss en bild av det som i alla tider är ungdomens speciella nåd och kallelse: att med hela sin ungdomliga iver och hängivenhet ställa sig till Guds tjänst. Gud kallar alltid människor till sin tjänst. I vår sekulära omgivning kan det vara svårare att lära sig lyssna till Guds spåda och försynta röst. Men han är trofast och vi kan alltid lära oss att bli mer hörsamma och lyhörda för Guds röst. Ju äldre vi blir, desto mer borde vi kunna öppna oss för Guds röst och tilltal. Också ålderdomen har sin speciella nåd: att bli stilla och ta till sig Guds omsorg och kärlek. I Bibeln möter vi dessa heliga åldringar gång på gång. Vi behöver bara tänka på Symeon och Hanna som tog emot Jesusbarnet i templet (Luk 2:25-40). Ju flitigare vi läser Bibeln, desto fler goda förebilder kommer vi att hitta, ja, sanna vänner som hjälper oss att bli Guds vänner och tjänare, som vill höra hans ord och finna vår glädje i honom.

